

voler. La vida ds ha fet lluitar; jo ds donc la pau!

Per a la revista s'aixequin ara tots ds morts i caminin
solemniament! Jo vull comptar mes tropes. Apres sote-
raran vostres ossos. Es tan dolc reposar en la terra!

Us anys passaran invisibles i ningú^{no} es recordarà
de vosaltres. Jo us us oblidaré i demunt vostre, a mit-
je-mit, celebraré la festa! Ballant aplanaré la terra
humida per què vostres ossos us puguin mai aban-
donar llur fossar, per què mai més s'aixequin de la
terra!

~~A. C. trad.~~

Sabadell

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

TRADUCCIÓ

12 de gener de 1925

TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

EUGENI ONÉGUIN

Aria del Príncep Gremin

A. PUSCHKIN - TSCHAIKOWSKY

A tota edat podem enamorar-nos. L'amor fereix tant un adolescent com un guerrer amb el cabell blanc. Onéguin, no vull amagar-ho: estimo a Tatiana amb passió!

Ma vida corria trista, Ella aparegué i em donà, com un raig de sol en dia gris, la vida, la joventut, la felicitat!

Entre els tímids, maliciosos, bojos, fills mimats, malfactors, ridícols, necis, jutges parcials; entre curioses, beates hipòcrites, gent servil; en mig de traïdories i crítiques i vanitats; en mig la buidor de les converses, ella brilha com una estrella en la foscor de la nit, dalt del cel pur, i m'apar sempre com àngel radiant!

EL VELL CAPORAL

V. KIROTCHKIN - DARGOMIJSKY

Companys, camineu tots a l'hora!

No hi fa res, no inclineu els fusells!

Jo ja tinc la pipa... vosaltres m'acompanyeu a pendre la llicència absoluta!...

Jo he estat per a vosaltres com un pare.

Mon cabell és ja del tot blanc. Açò és del temps que he passat en el servei...

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Vaig ofendre un oficial — ell és jove i pot ofendre els vells soldats! — i per exemplaritat ara em van a afusellar!

Havia begut, la sang començà a bullir, vaig dir paraules insolents...

L'ombra de l'Emperador s'aixecà!...

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Tu, companyó, depressa torna a nostre ramat. Nostres camps són més verds, fa bo de respirar! Saluda l'església del poblet nadiu! Déu meu! viu encara la velleta!... no li digueu ni un mot!

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Qui plora tan fort? Ah! ja la conec: es recorda de la campanya russa. Jo vaig emparar tota la família. Per un camí penós, tot ple de neu, vaig portar son fill... Ella implorà mon repòs etern!

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Sembla que la pipa s'ha apagat!... No! encara puc xuclar altra vegada. Ja hi som aprop. Nois, a treballar! Fora, no em beneu els ulls! Apunteu bé. No us decanteu. Escolteu les paraules de comandament.

Déu faci que pogueu tornar a vostra llar!...

(1) — PER LES PLATGES DE TA PÀTRIA LLUNYANA

A. PUSCHKIN - BORODIN

Per les platges de ta pàtria llunyana tu deixaves el país foraster. I en l'hora inolvidable, en l'hora trista, jo plorava llargament davant teu.

Mos braços, esllanguint-se, volien retenir-te. Mon plany pregava no interrompre el sofriment terrible de la separació! Però tu apartaves els llavis del bes amarg.

Del país d'etern exil tu em cridaves i em deies: «L'hora de veure'ns sota el cel eternament blau i a l'ombra de les oliveres i les murtres arribarà, i el bes, mon amic, de nou ens unirà!»

Però allà, ai las! on la volta del cel brilleja amb sa llum blava, on sota les roques dormen les aigües, tu dorms el darrer són. Dins la tomba desaparegueren ta bellesa i tos sofriments. Morí el petó de l'entrevista, mes jo l'espero: tu me'l deus!...

(2)

DISSONÀNCIA

BORODIN

Tos llavis m'han dit que m'estimes,
i, amb tot, en el so de ta veu
qualcom dissona entristint-me;
tos ulls, ton somris, fan-ne esment!
Ja ho saps, no pots pas traïr-me!

JOAQUIM PENA, trad.

(3)

CANÇÓ DE ZULEIKA

DE BYRON - RIMSKY-KORSAKOFF

L'amant de la rosa, el rossinyol, t'envia una hermosa flor. Amb sa cançó donarà vida a ton esperit decaigut.

Li plau cantar en el silenci de la nit i sa cançó és trista. Però si els seus somnis són d'esperança, serà alegre sa cançó.

I amb la dolçor del cant, t'arribarà mon pensament secret, i portarà alegria al teu cor l'amant de la rosa, el rossinyol.

CANÇÓ DE LEL

de l'òpera "La filla de la neu"

RIMSKY-KORSAKOFF

El núvol i el tro ja estan d'acord. Tu, tro, retruny, i jo faré rajar la pluja. Regarem la terra amb aigua de primavera. Llavors s'alegraran les flors, sortiran les noies a cercar maduixes i darrera d'elles aniran els xicots. Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

En el bosc les noies s'escamparen, unes pels matolls, altres pels abets. Collien maduixes i anaven cridant. De cop calla una noia i totes les altres vinga plorar: se l'haurà menjada el llop? Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

Les noies trobaren un foraster vellet, vellet: Noies, sou tontes o sou boges? Què en treureu de cridar-la? Què en treuria ella de respondre? Veiam, cerqueu-la sota un matoll. Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

HE BEGUT BON VI VELL

Poesia hongaresa

KOPPE - V. DANILEWSKY

He begut vi vell i dono voltes com Satanàs. Brillen les estrelles i la lluna, però la meua ànima és trista. Ara bec el vi de la dolor. Estic furiós sota la finestra d'una traïdora, com Satanàs!

La gelosia em rosega el cor. Tzigans, soneu amb alegria, canteu alegres cançons. Escolta, tu, tzigán, sona un aire joïós.

Estrella daurada eres per a mi i ara t'has apagat, l'amor fugí! M'has traït donant el cor a un altre!

Ella oblidà sos juraments! Ací, tzigán, sona amb alegria! Tu no sabràs mai com jo sofreixo, com de dolor em desespero! Em matarà sa traïció!

He begut vi vell i dono voltes com Satanàs. Brillen les estrelles i la lluna, però la meua ànima és trista. Sona aviat, tzigán, sona, sona amb alegria!

EL CRIST RESSUCITÀ

D. MERESKOWSKY - RACHMANINOFF

«El Crist ressucità» canten dins l'església; però estic trist... l'ànima calla. El món es ple de sang i de llàgrimes i aquest himne davant dels altres sona com una flastomia. Si Ell sigüés entre nosaltres i vegés on arribà nostre gloriós segle, com s'odien els germans, com és deshonrat l'home, i si ací, en eix brillant temple Ell oís «El Crist ressucità», amb quines llàgrimes més amargues davant del poble ploraria!

COM PASSA TOTI

D. RATHAUS - S. RACHMANINOW

Com passa tot i ja mai més no torna!
Lleu va la vida i passa en un instant.
Tots nostres mots en el no-res no es fonen?
On és l'aubada qui ans ens llumenà?

La flor d'avui, ben prompte cau marcida.
La flama crema fins que el foc consum.
L'onada fuig, d'una altra aconseguida...
Adhuc mon cant el joi ha ben perdut!

JOAQUIM PENA, trad.

BALADA

COMTE GOLENIXEW-KUTUSOW - MUSSORGSKY

Ell trobà la mort en terra forastera, lluitant amb l'enemic. Els seus marxen vencedors i alegres. Sols ell resta agègut i oblidat en el camp de batalla.

I mentre l'àvit corb beu la sang de ses llagues suara obertes i bequeteja els ulls encara no tancats, els ulls poc abans menaçadors de mort, i tip i ubriagat s'envola, lluny, allà en la terra nadiua la mare alleta el fillet sota la finestra: «Non... non! — No ploris, fill meu, tornarà ton pare i llavors, amb alegria, jo couré una coca ensucrada».

(5)

RECORD DEL SOL

ANNA AGMATOVA - S. PROKOFIEFF

El record del sol es perd en el cor. L'herba s'és tornat groga. El vent fa volar volves de neu primerenca. Tot just, tot just! El sàlzer desplega el ventall transparent de ses branques, en la buidor del cel.

Potser era mellor que jo no fos sa esposa.

El record del sol es perd en el cor! Què és açò? Tenebres? En una sola nit l'hivern pot arribar.

QUATRE CANÇONETES FESTIVES

(Records d'infantesa)

(6)

I. NATÀLIA

Natàlia encisera
tu ets molt lleminera.
La pasta més dolça
dintre el forn no es troba,
el foc mai no proba.
Tots de cop els ànecs xiulen,
les cigonyes fan ballar,
llargues pots ensenyar,
i els llargs colls més estirar.

(7)

II. LA GARSA

Garsa en ton niu,
piu, piu, piu...
Ah, no saltis pas del niu!
Ella salta i, pobreta,
s'ha trencat la poteta...
Cuita, porta'm una beta
per lligar-li la poteta.

J. PENA, trad.

(8)

III. MICO-MACO

Mico-maco,
ai de qui el faci enfadar!
Mico-maco...
Quan ell se'n va a algun concert
sempre a tots vol convidar
i si goses refusar,
paf! la cara et deixa inflada
i et treu les tripes si xiscles!
Pica, mico,
pega, maco!

J. PENA, trad.

(9)

IV. NANG, NING, NANG

Nang, ning, nang! Nang, ning, nang!
Va així el toc de foc sonant.

On la cabra tanca,
tot el foc ho abranda.
Vès, la cabra fuig corrent
i el repic és més furient.
Quí repica? És el gat
qui a la corda s'és penjat.

Nang, ning, nang! Nang, ning, nang!
quan us criden, vindre cal.

La gallina oïnt el toc
duu l'aigua dintre un soc;
darrera ella el gall també
amb una escala ve,
i ve el boc cridant:
quin soroll que fan!
Nang, ning, nang! Nang, ning, nang!
Pó que m'hi agafaran!

J. PENA, trad.

(10)

NO PUC OIR EIX OCELLET

A. FÈT - MEDTNER

No puc oir eix ocellet sens que mon cor bategui; quan tu entres no puc deixar de sospirar en silenci.

Tu ets indiferent. M'és dolorós veure ton esguard de foc, quan tu no vols veure'm, ni oir-me't
Sens voler jo et molesto. Ves la festa a redimir: A l'aurora sens núvols tu no deus ésser tan jove i radiant!

(11)

PAPALLONA

A. FÈT - MEDTNER

És cert; amb ma figura vaporosa
tinc bell esclat.

La seda que tu veus brillar graciosa
és cos alat.

No vulguis sebre pas d'on vinc ara,
ni llà on iré;
just en lleugera flor mon vol es para
i prenc alè.

És per molt temps que en ella faig estada?
és llarg l'alè?
En eix moment, brillant pendré volada
i fugiré!

JAN I TANA

Cançó tzigana a dues veus

A. DARGOMIJSKY

Jan en un poblet s'està.
Jan de Tana s'empendrà.
La-ra-la-la-ra-li-ra.

Jan amb Tana assegudet
Tana diu al seu Janet:
La-ra-la-la-ra-li-ret.

Jan, mon benivolgut falcó,
canta a Tana una cançó.
La-ra-la-la-ra-li-ró.

Jan la flauta fa sonà
per la Tana après cantà.
La-ra-la-la-ra-li-ra.

des metres de 4 cançons (12) i (13) es té' Trabal
" " " " " (14) i (15) apart.

per a aquesta
nota, al final
i en letra petita

Les traduccions en vers, estan adaptades a la música. Les que no van firmades, són degudes al senyor Antoni Colomer, en col·laboració amb la senyora V. de Sokoloff.

(14)

els bolets

L. Mey. Mussorgsky

Jó, joventut, colliré amb llestesa pampinelles, rovellons,
pinatells i mouxarons per al meu sogret i per la so-
greta, a fi de què no siguin tan avers i mengin i
beguin alegrement.

~~Però~~ ^{Però} a tu, qui aborreixo vell malaltís, et donaré per
la finestra un cistell ple de matus parents vells i secs,
~~per~~ perquè així que en mengis t'escanyis.

I per a tu, maleit ros, cercaré herbeta tendra per
al llit teu que la nit arranjara amb dossier de fullam
per a mi vidueta.

~~A. C. trad.~~

(15)

El Generalíssim

(Comte A. Golenixew-Kulusow-Mussorgsky)

Fort és el combat, brillen les cuirasses, retinguen els canons, passen regiments, volen els cavalls i corren rius de sang. brema el mig-dia: tot hom es bat. El sol s'af-bleix. El combat és més fort, el sol és ja a ponent, lluita els enemics amb més furia.

Baixa la nit al camp de batalla i les tropes es dispersen..... Tot calla, però, en mig la boira nocturna, els fumees s'aixeguen vers el cel.

Llavors, lluminada per la lluna, lluint la blancor dels ossos, damunt son brau corer aparagué la Mort. En el silenci escolta els plangs i fumees, i s'afanya i or-gullosa, com un generalíssim, els camps de batalla res-pecciona. Puja dalt la creueta, s'atura, es gira, i somriu..... I per la vall ressona sa veu terrible: La batalla finí!
Sóc jo qui ha vençut! Tots els soldats han fet un